

Skolelederens beretning skoleåret 19-20

Kære forældre, kære bestyrelse og kære medarbejdere.

Med denne beretning vil jeg prøve at ridse skoleåret 19/20 op i hovedtræk.

Et skoleår hvor vi ved dets start ikke i vores vildeste fantasi kunne have forestillet os hvor meget hverdagen og verden skulle ændre sig fra det ene øjeblik til det næste, inden skoleåret var omme.

Ved skolestart 19 tog vi imod 4 nye lærere – Ane, Sune, Lotte og Dorthe der skulle løfte arven efter dygtige og skattede lærere og kolleger: Poul, Methe, Christian og Jørgen.

Vi havde netop været på Ollerupkursus i samlet flok og glædede os meget til at tage imod nye kolleger.

Anders som ny leder i Skovkanten og jeg selv som ny skoleleder og Bente som konstitueret souschef stod foran at skulle finde både egne ben og fælles fodslag i den mangfoldige organisme Kolding Friskole er. Det er i sig selv noget der tager både tid og kræver mange gode snakke og er båret af forudsætningen om at have en grundlæggende tillid til hinanden.

Balancegangen mellem at viderebringe gammelt der skulle bevares og samtidig give slip på andet for at give plads til nyt har i høj grad været et tema der har sat rammen om dette skoleår.

Med så stor en andel af nye lærere var det et oplagt tidspunkt at kigge os selv lidt efter i sømmene.

Vi brugte derfor en temmelig stor pulje timer på at lærerne henover skoleåret, i de enkelte fagteams, kunne forny fagmål og beskrivelser. Et arbejde der har været både krævende og berigende og som vi i det efterfølgende skoleår vil arbejde videre med i fht fagenes progression.

Et andet vigtigt pejlemærke var og er at styrke og dyrke samarbejdet mellem skole og Skovkant.

Vi ønsker en skole hvor vi er en del af hinandens "verdener" og hvor alle har en bevidsthed om at være uundværlige brikker i helheden.

Kommunikation er en vigtig og aldeles uomgængelig faktor i det gode samarbejde. Det er og har været et vigtigt omdrejningspunkt som vi til stadighed skal have os for øje.

Der er utrolig meget kommunikation forbundet med en skole. Det er en smeltedigel af kommunikation. Dels er der al den direkte kommunikation der foregår i den direkte kontakt vi har med hinanden – det være sig børnene imellem, mellem elever og lærere/pædagoger/personale i hverdagen, hertil kommer telefonsamtaler, beskeder på Viggo, sms og via mail - informationer om stort og småt – overordnet og i detalje i forskellige fora, situationer og sammenhænge. Det kræver mere end almindelig balancekunst og at vi alle hjælper hinanden med at tilpasse mængden af informationer, overveje hvordan og hvornår vi kommunikerer hvad og hvorfor.

Som et led i dette fokus gik vores nye hjemmeside i luften 1. skoledag. Sammenfaldende med den nye GDPR-lovgivning var og er arbejdet med denne en anledning til at få tilpasset dokumenter og procedurer. Det er et arbejde vi slet ikke er færdige med.

Et andet overordnet emne har været "det trygge læringsrum". Det har vi i medarbejdergruppen arbejdet med gennem hele året. At have opmærksomhed på vores egen praksis og ageren smitter af. Børn afspejler voksnes adfærd. De gør det vi gør – ikke det vi siger vi gør. Det er så vigtigt at vi som rollemønstre er os det bevidst. Den adfærd vi ønsker fra børnene, er vi nødt til at praktisere selv. Omgangstone og -form spiller sammen med de fysiske rammer i høj grad ind i en skoles kultur på alle niveauer.

Et andet indsatsområde har været etablering af et "ressourceteam, der i form af kollegial sparring og indsatser ifht enkelte elever og klasser kunne bidrage til at styrke mulighederne, når der er brug for lidt ekstra, både hvad angår faglige, sociale, personlige og motoriske udfordringer.

På medarbejdersiden sker der også en del i løbet af et skoleår: pr. 1. december gik Christina Jensen på orlov, vi søgte derfor ny klasselærer til 1. klasse og ansatte Janne pr. 1. februar 20.

Hanne stoppede i Skovkanten pr. 1. juni efter en længere periode med sygdom

Jesper og Anders har i løbet af året været på barsel og deres funktioner og opgaver har været dækket af dygtige vikarer.

Pr. 1.12.19 ansatte vi Kristina Dahl som barselsvikar.

Mette Lotzfeldt ansatte vi pr. okt.18.som pedelmedhjælper nogle timer om ugen.

Youssef blev 1. januar 20 ansat som medhjælper i Skovkanten og med støttelektioner i skoletiden.

Bethina overtog fra juni funktionen som souschef.

En ubuden gæst kom og ændrede verden og vores hverdag fra det ene øjeblik til det næste da Corona-virusset pludselig blev en del af vores bevidsthed i løbet af det tidlige forår.

Ingen havde vist forestillet sig hvor massivt det ville ændre livet på helt fundamentale niveauer.

På en skole som vores hvor fællesskabet er en bærende kraft, det at bevæge sig på kryds og tværs af klasser og lokaler, det at synge sammen, det at kramme og være fysiske sammen er en stor og vigtig del af vores måde at være sammen på.

I høj grad mærkede vi at vores frihed blev udfordret. Noget udefra bestemte hvad vi måtte og ikke måtte. De første uger med fuld nedlukning og nødundervisning var nærmest et chok. Det var så svært for alle at finde ud af at vi netop IKKE måtte rykke tættere sammen og søge nærhed, støtte og bare det at dele det, med hinanden – som jo netop er det vi instinktivt mærker behov for, når vi oplever utryghed.

Det tog tid, kræfter og en stor portion fleksibilitet fra både medarbejdere, elever og forældre at navigere i og få fundet vores måde at kunne være i det på.

En følge blev ændringer eller aflysning af mange af de store skolebegivenheder der plejer at præge foråret.

9. klasse kom således afsted fra skolen på en noget anderledes måde end sædvanligt uden den sidste lejrskole, musik i skoven og sidste skoledag, og for første gang nogensinde har vi lige nu nye friskolefamilier som ikke har været med til 1. skoledag og som ikke har oplevet fornemmelsen af samhørighed og fælles intension der mærkes allerbedst, når vi f.eks. alle "siddet lårene af hinanden" og synger "velkommen i det grønne" på 1. skoledag.

Til gengæld fortæller de at de mærker den styrke der er i det helt basale – det fundament alt det andet kan hvile på og supplere. Den gode, trygge hverdag hvor fordybelse, nærhed, læring, leg, kreativitet, bevægelse, musik osv. hver eneste dag sætter rammen for skoledagen.

Når alt det kendte forstyrres, er det ekstra vigtigt at holde fokus på det der er vigtigst. Det vigtigste er - hver dag - uanset hvad - at lave god skole og hverdag for vores elever. Det er det vi er her for.

Afslutningsvis vil jeg takke alle på og omkring skolen for samarbejdet gennem det sidste år. En særlig tak til skolens medarbejdere – i alle afdelinger, for den altid positive indstilling og ufravigelige vilje til altid at løfte i flok og få tingene til at lykkes.

Også et stort tak til bestyrelsen, støtteforeningen, skovens børn og forældreudvalget som for hver deres del har bidraget til at vi kom godt igennem et vanskeligt forår.

Jeg håber inderligt at vi indenfor overskuelig fremtid igen vil nærme os normale tilstande. Mit 1. år som "rigtig" skoleleder har virkelig ikke været kedeligt. Ikke ofte, men en sjælden gang kunne jeg ønske mig bare to dage hvor jeg kunne "køre, bare en lille smule på rutinen".

Indtil da er jeg taknemmelig over den store tillid I forældre viser os medarbejdere hver eneste dag, det er dyrebart.

Jane oktober 20

...og så lige et par øjebliksbilleder fra hverdagen

